

Моми подевки тржгнат ли на чучур за вода, край нейната градина ще минат, Гуга да им цвете за чучур откъсне; млади невести ли на отврътки ще ходят — от там ще цвете да искат, на стар кум да се отсрамят. За кржцене ли ран босилек потреба — самодивата ще босилек да им набере. Само за мжртвец цвете Гуга не дава, че за мжртви градината си тя не е редила.

В цяло село обикнали самодивата; та обжрнало се сжрдце на свекжр и свекжрва; па и ня Диляна се вжзрадва-ла душата.

Едно още чудело селяните, че Гуга, която в балкана по три дни с Диляна се надигравала — на селското хоро се не хваща.

Кой на Гергйовден не ѝ се замолил на хорото да се залови, ала тя на ничия молба не скланя.

И кога сетне русалско хоро се направило — пак се заредили жени и мжже, Гуга на хорото да канят.

• А Гуга стои на страна и никому ржка не хваща.

Гледа тя хората и за дружки в Балкана си припомня.

. . . Где онези ведри планини! Онези песни омайни и дружки, самодиви крилати, които земни грижи какво е незнаят, махленски клюки немарят.

Отдавна ѝ била закупнела душата: за шеметни балкански чукари, с вечно зелените си борове; за сините кристални езера, где на месечина се кжпели; за бжрзобегите сури елени, които като крилати — проломи прескачат, кога се яхнат на тях и ги шибнат с бичове — живи смокове; за ведрите нощи, кога Балкана запее хайдушка песен и подемее златни приказки за вечни младини . . .

Ритнало ѝ било сжрдце от село; че и на Дилян се наситила и тржпнела: на един джх да може да излети из кжщи, где е била като заключена.

Да не е било самодивското ѝ облекло от Диляна в ракла заключено, с девет стари катанци и да не е покрито с чемерика и татул — отдавна би ги из ракла скритом извадила и с тях би се вжрнала самодивската ѝ мощ. Ала излжгал я овчаря, че кога ѝ облеклото дотрябва, пак ще го в ржце ѝ предаде и за туй нека да чезне, защото се на чужди довери.

И кога я всички за хоро молели — мисжл ѝ дошло на ума: с неверност на неверност да си отвжрне. Да играй — облеклото си от овчаря поискала.

Чули нейните думи — всички Дилянуну молба сторили.

Дилян се сепнато замислил. Ала и нему се хоро доигра-ло; и нему се пощяло пред цяло село хоро да извие, че всич-